

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν τρίτην Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, 5^η /18^η Μαρτίου 2012, ἐωρτάσθη εἰς τό Πατριαρχεῖον ἡ ἐορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὡς ἀνάμνησις καί ὡς πρᾶξις προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καί συνέχισιν τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος τῆς νηστείας διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Ἀγίου Πάσχα.

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν ἐν ὅλῃ τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ τυπικὴν διάταξιν, ἀλλὰ καί συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν εἰς τὴν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν προσκυνηματικὴν καθεστωτικὴν τάξιν.

Οὕτω, ἀφ' ἐσπέρας τό Σάββατον, ἀνεγνώσθη ἡ Θ' Ὥρα τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τόν μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης. Ἐν συνεχείᾳ, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης κατήλθεν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Ἐνταῦθα, εἰς τό Προσκύνημα τῆς Ἀγίας Ἀποκαθηλώσεως, ὁ προεξάρχων τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Θεόφιλος, τῶν Ἱερέων ἐνδεδυμένων καί κρατούντων τόν Τίμιον Σταυρόν καί τό Εὐαγγέλιον, ἠύλόγησε τό θυμίαμα καί προσεκύνησεν, ὡς καί οἱ συνοδεύοντες Ἀρχιερεῖς. Ἀκολουθῶς ἐγένετο ἡ προσκύνησις ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν Ἱερομονάχων εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον τοῦ Κυρίου Τάφον. Ἐν συνεχείᾳ μετὰ τὴν εἴσοδον εἰς τό Καθολικόν, τὴν κροῦσιν τῶν σημάντρων καί τό θυμίαμα ὑπὸ τῶν διακόνων ἀνά τά Προσκυνήματα, ἔλαβε χώραν ὁ Μέγας Ἑσπερινός μετὰ Κεκραγαρίου καί Ἀρτοκλασίας. Τῶν κωδῶνων καί πάλιν κρουομένων, μετὰ τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐγένετο ἡ ἄνοδος τῶν Ἀγιοταφιτῶν εἰς τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας αὐτῶν.

Τὴν πρωΐαν τῆς ὡς ἄνω Κυριακῆς ἐγένετο καί πάλιν ἡ κάθοδος τῶν Ἀγιοταφιτῶν, τῶν κωδῶνων κρουομένων, εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Ἐνταῦθα, μετὰ τὴν προσκύνησιν εἰς τὴν Ἀγίαν Ἀποκαθήλωσιν καί τὴν εἴσοδον εἰς τό Καθολικόν καί ἐν ᾧ οἱ ψάλλται ἔψαλλον τό «ἄνωθεν οἱ προφῆται» καί ἐν ᾧ τὰ σήμαντρα ἐκρούοντο, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐνεδύθη τὴν Ἀρχιερατικὴν Αὐτοῦ στολὴν εἰς τό Ἱερόν Βῆμα καί ἐτέλεσε τὴν θ. Λειτουργίαν εἰς τόν Ζωοδόχον τοῦ Κυρίου Τάφον, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου.

Τῆς Θείας Λειτουργίας λαβούσης πέρας, κατήλθον ἐκ τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν οἱ Ἀγιοταφῖται καί ἐνδυθέντες συνηντήθησαν μετὰ τῶν λειτουργησάντων καί ἐτέλεσαν τὴν λιτανεῖαν τρίς πέριξ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, εἰς τὴν Ἀποκαθήλωσιν καί τὰ ἄλλα Προσκυνήματα μεθ' ὅ, ψάλλοντες τό «Τίς Θεός Μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν», εἰσῆλθον εἰς τό Καθολικόν καί οὕτω ἦλθεν εἰς πέρας ἡ ὅλη ἐορτὴ τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Μετὰ ταῦτα, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἐγένετο ἡ ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τοὺς Ἀγιοταφίτας καί τοὺς προσελθόντας προσκυνητάς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Χαίροις, ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τό ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τό τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα, δι' οὗ ἐξηφάνισται ἡ ἀρά καί κατήργηται καί κατεπόθη τοῦ θανάτου ἡ δύναμις καί ὑψώθημεν ἀπό γῆς πρὸς οὐράνια, ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα μαρτύρων, ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος», ψάλλει ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Σήμερον, Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, ἡξιώθημεν τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ ἐορτάσωμεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς Σταυρώσεως τοῦ λυτρωτοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τοῦ αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 3,8-9).

Ὅντως, ἀγαπητοὶ μου, ὁ πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀνεξιχνίαστος καὶ τοῦτο, διότι τό μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας, τῆς Χριστιανικῆς δηλονότι πίστεως, εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένον μέ τὸν Τίμιον Σταυρόν. Ὅλα μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν στηρίζονται εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τό περιτείχισμα καὶ τὴν ὡραιότητα αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τό ὅπλον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ αὐτῆς, τοῦ διαβόλου, ὅπως ψάλλει ὁ ὑμνωδός.

Καὶ εἶναι ὁ Σταυρός ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, διότι κατὰ τὸν σοφὸν Παῦλον «Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστὶ», (Α' Κορ. 1,18).

Ἡ μὲν σώζουσα θεία δύναμις τοῦ λόγου τοῦ Σταυροῦ ἐκπηγάζει ἐκ τοῦ ἀνεξιχνίαστου πλούτου τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ φυλάσσεται ἀσφαλῶς ἐντὸς τῆς μυστηριακῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ τῆς εὐχαριστιακῆς, ἔνθα τό ἐκ τῆς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκχυθέν αἷμα ἐκ τῆς νυγείσης πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καθίσταται μέσον ἀφέσεως ἁμαρτιῶν οὐχὶ μόνον ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πολλῶν κατὰ τοὺς Κυριακοὺς λόγους, (Ματθ. 26,27).

Ἡ διὰ τῆς νηστείας ἀκολουθοῦσα καθαρότης τῆς σαρκὸς ἡμῶν παραμένει ἀνώφελος, ἐάν μὴ ἁγιασθῇ διὰ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος τοῦ σταυρωθέντος καὶ ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος «δι' ἐαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλυσύνῃς ἐν ὑψηλοῖς», (Ἑβρ. 1,3), τοῦ θεοῦ Πατρὸς.

Κοινωνοὶ γενόμενοι καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς χάριτος τῆς νηστείας καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ αἵματος τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἶπωμεν: «Τῇ τῆς νηστείας καθαρθέντες χάριτι, καθαρωτάτῳ νοί τῷ καθαρῷ μόνῳ Χριστῷ δεῦτε ἐκβοήσωμεν φωνὴν εὐχαριστήριον: Σὺ τό Αἶμα Σου, Λόγε, ὑπὲρ ἡμῶν πάντων δέδωκας, Σὺ καὶ τῷ Σταυρῷ ἁγιάζεις ἡμᾶς», Ἀμήν. Ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένον τό στάδιον τῆς ἀγίας νηστείας».

Οὕτω τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐτελέσθη ἡ ἐορτή τῆς Προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν δοξολογίᾳ τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/fPnet85bsdc>

ngg_shortcode_0_placeholder